

Neyvt Hondverk – Ørandi Pallframførsla

Mynd: Jens
Kristian Vang

Tað var jazztónleikur og spæl av fyrstu skuffu í Norðurlandahúsinum hóskvöldið, tá høvuðsnavníð á Jazzfestivalinum í ár, NHØP, fór á pallin.

Bassleikarin fram um teir flestu, Niels Henning Ørsted Pedersen, og guitarleikarin Ulf Wakenius framfórdu meistarliga. Ein kann gera sær ómak, men valla finnast orð, ið kunnu endurgeva ella greiða frá til helvtar ta uppliving, ið fulli salurin fekk hóskvöldið.

NHØP verður ikki tikin.

DAGFINN OLSEN

Niels Henning Ørsted Pedersen hevur, hóast hann bert er 52 ára gamal, verið frammi á heimsjazzpallinum síðani fyrst í sekstíárunum.

Og hann er tikin úr leikum. Hesin danin hevur alla sína tíð bergtikið jazzheimin og gingið undan og heilt ungur leikti hann við størstu jazznøvnum í heiminum.

Stúgvandi fulli salurin hóskvöldið mundi helst ikki vænta sær annað, enn eina tónleikauppliving og eina framførslu, ið tey kundu taka heim við, og síðani liva uppá og goyma í árávis. Stór krøv, men salurin fekk øll krøv eftirlíkað.

Fjálgasta jazzskemt

Ein kann valla tvihalda um, at tað var tað mest undirhaldandi og skemtiliga tónleikaparið, ið stóð á palli. Men hinvegin, so var álvara í og tveir leikarar vístu hvat teir megnaðu og tað var ikki so lítið. Tó var ikki sørt av jazz-humor, ella skemti, at hóma.

Jazzløg hava ofta lögín heiti. (Gloymi ongantíð eitt hjá Plúmm, ið nevndist „Gone fishing“).

NHØP greiði frá, at í so nevndu spilluðini, tá teir eru á ferð, so gruna teir ofta um, hvat heitin merka. Lagið teir nú ætlaðu at spæla nevndist „Alone together. Ein trummuleikari var kominn við loysnini. Alone together er ein hending, ið fer fram, tá fleiri fólk fara í ein banka og fáa eitt lán saman - a loan together.

Jazzskemt av fjálgasta slag!

NHØP hevur sjálvur sagt í samrøðu (í blaðnum í gjár), at ein skal ikki undirmeta lurtaran. Og tað haldi eg avgjørt ikki ein kann skuldseta hann fyrri. Hetta var tónleikur í tyngra jazzendinum, rimmar jazzur. Ikki

happy-jazzur at dansa og tralla við eftir. Krøv til lurtaran!

Tó, bert lurtar, njóta, lata sega tølað.

10 fingrar

Tað var flott. So flott, sum ein neyvan upplivir fleiri ferðir á æviskeiði sínum.

Hvussu ofta sær ein t.d. ein bassleikara, ið nýtir allar 10 fingrarnar samstundis. Jú rætt var tað. Einkí við at halda um armin á bassinum við tumlinum aftanfyrri bassarmin alla tíðina. Eg havi so ongantíð sæð, ella lagt til merkis, nakran, ið hevur gjørt so. Í hvussu er ikki í so stóran mun, sum NHØP.

Ulf Wakenius slapp eisini sera væl frá framförluni. Hann spældi eisini eina egna útseting av einum lag einsamallur.

Men eg hevði tað so, og óivað fleiri við mær, at eg var komin fyrri at hoyra og síggja Niels Henning Ørsted Pedersen.

NHØP er eitt flogvit og ein snillingur.

Hugtakandi framførsla - væleydnað.

Kann ikki lýsast í orðum. Skal nakað nevast, ið var óheppi, so var tað, at hjá okkum, ið vóru aftarlaga í salinum var keðiligt, at endaveggurin út í Klingruna var tikin niður. Hetta hevur sjálvsagt verið gjørt í sambandi við stóru gospelkonsertina seinni á kvöldi, men til eina konsert við bassi og guitari gav hetta ov nógv óljóð á aftaru røðunum. Har gingu fólk og fyrireikaðu næstu konsert og onnur prátaðu og drukku kaffi. Hetta hevði við sær, at lurtarar á 6 teimum aftastu røðunum skiftust at siga Shhhh!! Hetta kann tykjast sum grenj, og tað er tað kanska eisini.

Myndir: Dagfinn Olsen

